

Kauniaisissa helmikuussa 2015

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

Olen silloin tällöin tekemisissä fariseusten kanssa. He tulevat vastaan radioraamattupiirissä, jossa keskustelemme parhaillaan Markuksen evankeliumista.

Fariseuksilla oli erilainen näkemys Jumalan valtakunnasta kuin Jeesuksella. Se koittaisi silloin, kun Rooman miehitysvalta loppuisi, kun vääryys ja sorto kitkettäisiin pois, kun köyhyys ja kärsimys poistettaisiin ja ulkonaiset olosuhteet paranisivat.

Mariasarten luostarissa vallitsi samankaltainen näkemys. Alueen tuli olla pieni paratiisi maan päällä. Sen saavuttamiseksi me sisaret ahkeroimme ja näimme paljon vaivaa. Lopulta puutarhat, kasvimaat, talot ja toimitilat näyttäytyivät sellaisessa loistossa, että vieraat hämmästelivät näkemäänsä. Olimmeko me onnistuneet luomaan Jumalan valtakunnan?

Jeesus opetti, että Jumalan valtakuntaa ei voi ulkoisesti nähdä, se rakennetaan ihmisen sydämeen. Paratiisimaisista olosuhteista ei nimittäin ole mitään iloa, jos sydämessä samanaikaisesti riehuu helvetti täynnä pahoja ajatuksia, vihaa tai epätoivoa. Ihmissydämessä on jatkuvasti eräänlainen sortokausi meneillään. Sisin tuntee myös tuskaa toisten sortamisen tähden.

Ennen Markusta keskustelimme radioraamattupiirissä Roomalaiskirjeestä. Siinä kerrotaan, miten Jumalan valtakuntaa rakennetaan. Oma itsevarmuus ja hurskaus puretaan, sitten rakennetaan uutta ja pannaan valtakunnan kulmakivi paikoilleen. Tuo kivi on Herra Jeesus Kristus. Hänen varassaan lepää kaikki muukin. Tämä merkillinen rakentaminen tapahtuu ihmissilmältä salassa. Siksi kirjeessä muistutetaan, ettei pidä lannistua, vaikkei itse näe eikä tunne sisimmässään mitään Jumalan valtakuntaa. Itseäni kohtaan saan olla armollinen, sillä olen kuin rakennustyömaa, jossa Jumalan työ on vielä kesken.

Jumalan valtakuntaa ei voi nähdä, mutta sen olemassaolo pilkahtaa silloin tällöin näkyviin.

Sen koki eräs seurakuntapappi, jolla oli halu tutustua paikkakunnan ihmisiin. Kulkiessaan kerran vajarakennuksen ohi jonka ovi oli auki, hän päätti mennä sisään. Vastan tuli kasa päiten koreja. Niiden takana istui vanha mies.

”Hyvää päivää, olen uusi aluepappi.” Mies kohottautui ja ojensi haparoivasti kätensä. Hän oli sokea. Sitten hän alkoi esitellä verstastaan kertoillen samalla vaikeasta elämästään. Kertomuksessa ei ollut syytöstä eikä katkeruutta, sen sijaan hän totesi useaan kertaan, että Jumala oli ollut hänelle hyvä. Pappi ihmetteli.

Kun keskustelua oli jatkunut jonkin aikaa, sokea pyysi, voisiko pappi lukea hänen lempipsalminsa 34. Pappi aloitti:

Minä tahdon aina ylistää Herraa, lakkaamatta laulaa hänelle kiitosta! Herran hyvyyden tähden minä ylistän itseäni onnelliseksi.

Ulkoisesti miehen asiat voisivat totisesti olla paremmin, pappi mietiskeli. Mutta oli kuin sokean sydämessä asuisi toinen maailma.

Minä käännyin Herran puoleen, ja hän vastasi minulle. Hän vapautti minut kaikesta pelosta. Ne, jotka katsovat häneen, säteilevät iloa.

”Sopiiko pastorille, että vielä veisaamme minun lempivirteni?” Yhden koripinon takana oli vanha harmoni. Sokea pani kätensä sen koskettimille ja aloitti:
Enkö Herraa Jumalaani riemuvirsin kiittäisi! Enkö suurta auttajaani ylistäisi hartaasi! Pohjatonta laupeutta lapsilleen hän osoittaa, Isän sydän armahtaa täynnä pelkkää rakkautta. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan (virsi 270).

Laulun loputtua pappi puristi sokean kättä ja lähti eteenpäin. Jumalan todellisuus oli koskettanut ja siunannut häntä. Jumalan valtakunta oli tullut lähelle. RL

Työn kuulumisia

Lähden mielelläni pois pääkaupunkiseudulta seurakuntavierailulle muualle Suomeen. Minua viehättää se avoimuus, leppoisuus ja hengellinen nälkä jota olen näillä käynneillä kohdannut. Näin oli nytkin kun sain vieraila **Muhoksen seurakunnan** Naistenpäivässä. Seurakuntasali pullisteli kun toistasataa naista oli tullut kuulolle. Eikä ihme, sillä mainoksia oli jaettu jopa kauppakeskuksen pihalla. Pidin havainnollisen raamattuesityksen aiheesta ”Ehjäksi elämän sirpaleista”. Kerroin myös jotain omasta selviytymistarinarastani luostarista lähdeyttäni. Mikä eheytti eniten? Se oli evankeliumin helmen löytäminen. MJ

Seuraavat tilaisuudet ovat Rovaniemi (21.-22.2.), Miehikkälä (28.2.-1.3.), Espoo/Tapiola (4.3.) Akaa (8.3.), Lieksa (14.-15.3.), Helsinki/Malmi (22.3.), Espoo/Tapiola (22.3.).

Englannin ja Walesin matka (5.-12.9.2015) on kiinnostanut kirjeidemme lukijoita. Vielä on vapaita paikkoja, vielä ehtii mukaan. Ohjelma löytyy netistä osoitteesta www.akasia.fi kohdasta Matkat. Pyynnöstä lähetämme sen postitse tai sähköpostitse.

Radiatoraamattupiiri jatkuu entiseen tapaan Radio Deissä tiistai-iltaisoin kello 18.30. Nauhoitettuja ohjelmia voi kuunnella netissä: www.radiatoraamattupiiri.fi. Hyvää raamatunopetusta voi niin ikään kuunnella Tampereen Raamattukoulun sivuilta: www.tampereenraamattukoulu.net.

Kiitos, rakkaat ystävät, taloudellisesta tuestanne työmme hyväksi! Sitä edelleen tarvitaan. Kiitos myös rukouksesta. Kiitos, jos rukoilette meille terveyttä ja voimaa tehdä tätä antoisaa työtä.

Siunausta talvipäiviinne ja iloista
kevään odotusta toivottavat

Marianna Jansson Riitta Lammetymä

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616, MJ: 050 354 3241, etunimi.sukunimi@akasia.fi, www.akasia.fi,

Pankki: FI04 8000 1671 2576 33 (Danske Bank). Lahjoitusten viitenumero: 1009.

Kännykkäkolehti: Soittamalla numeroon **0600 91 898** tuet Akasia-säätiön työtä 10,26 eurolla (+pvm)
Rahankeräyslupa: Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa. POHA 2020/2012/4611 ajalle 25.02.2013-24.02.2015, myönnetty 25.02.2013. Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuosina 2013-2015.